

Els andorrans ¿en perill d'extinció?

¿Quants andorrans quedaran l'any 2000 si la política migratòria no varia i tampoc no canvien les normes estrictes per a accedir a la ciutadania? Aquestes preguntes tenen resposta en un informe a què ha tingut accés EL TEMPS.

M. Carme Grau Ribot

La supervivència dels andorrans es troba seriosament amenaçada per l'elevat índex d'immigració que pateix el principat. Actualment, el govern andorrà autoritza l'entrada d'uns mil cinc-cents treballadors estrangers cada any amb permisos improrrogables en el noranta per cent dels casos. No obstant, la majoria dels obrers no abandonen el principat tot esperant noves autoritzacions i esdevenen una massa de població flotant que es troba en una situació irregular.

Més de 2.000 treballadors van veure, el passat 31 de desembre, com els seus permisos de treball caducaven sense entreveure la possibilitat de renovar-los. Efectivament, el govern hauria hagut d'obrir una nova quota de treballadors el mes de gener, però a hores d'ara es troben en la mateixa situació que al final d'any, és a dir, sense permisos de treball. D'altra banda, els empresaris d'hoteleria i de les estacions d'esquí, en plena temporada d'hivern i amb els hotels i les pistes al màxim d'ocupació, no tenien res més lluny del

pensament que foragitar els treballadors que havien esdevingut il·legals. Aquesta situació ha propiciat que a hores d'ara el nombre d'irregulars ultrapassi els 2.000.

Conflictiva situació per a aquest país on la font d'ingressos per excel·lència és el comerç, que funciona gràcies a l'enorme moviment turístic —prop de 10.000.000 de turistes a l'any— que necessita un nombre important de treballadors estrangers per treballar en hotels, botigues i pistes d'esquí.

Andorrans de l'any 2000

Segons un informe a què ha tingut accés EL TEMPS, realitzat per Georges Tapinos, professor de l'Institut d'Estudis Polítics de París, si la immigració segueix al ritme actual, es preveu que l'any 2086 l'índex d'andorrans serà només del 3,2% sobre el total de població del principat. Actualment és d'un 16,8%.

L'estudi ha estat elaborat per encàrrec del govern andorrà amb la finalitat de disposar d'una base per examinar les perspectives demogràfiques del principat. Fins ara, una comissió mix-

ta composta per diverses institucions andorranes (representants dels co-prínceps, del govern i del Consell General) consensuava una proposta de quota per un any. El nombre d'autoritzacions no ultrapassava les 1.500, un 40% de les quals estaven destinades als espanyols, un altre 40% als francesos i un 20% a d'altres nacionalitats. A més, s'obria la porta a un cert nombre de treballadors voluntaris.

A la vista de l'informe Tapinos, si Andorra decideix tancar completament les fronteres a la immigració, l'any 2025 la població al principat es reduirà a 43.929 (ara ultrapassa els 49.000) per situar-se en 15.462 l'any 2085. Es preveu que aleshores el nombre d'Andorrans seria de 3.383 (ara arriben als 9.000) mentre que la població estrangera hauria desaparegut totalment. Només quedarien aquells que reben la denominació de *nats-andor*, apàtrides de fet, ja que per dret només tenen opció de prendre la nacionalitat dels pares.

La regressió del nombre de ciutadans andorrans és una conseqüència lògica del baix índex de natalitat, segons l'estudi inferior a 1, entre els andorrans. A nivell general aquest any passat la natalitat ha baixat un 4% al principat.

L'informe proposa solucions al problema que s'acosta encaminades a evitar la desaparició progressiva dels andorrans. D'una banda, la reducció de la immigració, que haurà de ser objecte de control estricte i, de l'altra, l'absorció de nous andorrans que formen la llei que dona accés a la nacionalitat

Actualment, només el 16,8% de la població del principat és andorrana.

que comporta unes normes excessivament restrictives.

Segons Georges Tapinos, la presència de la comunitat estrangera qüestiona l'existència de la nació andorrana, que ha viscut un increment fulminant de la immigració en els darrers trenta anys, motivat pel *boom* econòmic del principat. Aquesta circumstància ha desembocat en una transformació profunda de la composició ètnica de la població.

Fa deu anys Andorra tenia poc més de 30.000 habitants. El percentatge d'augment en aquest període ha estat d'un 65%.

Els ciutadans de l'Estat espanyol conformen el grup més elevat de nacionals d'un sol país. En els darrers temps arribaven als 26.500 sobre els 49.000 habitants de tot el principat.

L'accés a la nacionalitat andorrana és limitat als que contrauen matrimoni amb súbdits andorrans. També poden adquirir-la els andorrans nascuts a l'estranger, sempre que els seus pares o avis tinguin aquesta nacionalitat. El fet de nàixer a Andorra no comporta el dret de la ciutadania. Tanmateix, fins al primer de gener de 1975, tots els nascuts a les Valls d'Andorra tenien la possibilitat d'optar a la nacionalitat andorrana en la seva majoria d'edat. Ara, només tenen aquest dret els estrangers que neixin a Andorra, els pares dels quals portessin 25 anys residint al principat al primer de gener de 1975.

Amb aquestes prerrogatives, i si es talla el pas a la immigració, el futur dels nacionals andorrans no és massa esperançador. L'informe Tapinos preveu, a mitjà termini, una reagrupació de les famílies d'immigrants que desembocaria a llarg termini en un increment de presència estrangera malgrat que es reduïu la immigració. Així, la progressiva integració dels residents i dels nats a Andorra sembla l'única sortida viable a la preocupant problemàtica de la identitat andorrana, seriosament amenaçada per la presència estrangera que constata la negativa dels andorrans a la integració.

La interpretació que podria fer-se d'aquest desig a preservar l'accés a la nacionalitat andorrana tindria connotacions econòmiques. Efectivament, per a molts, l'obertura de la ciutadania andorrana a un sector important de residents comportaria la pèrdua de certs privilegis econòmics. Avui, només els andorrans i els residents amb més de vint anys d'estar a Andorra poden disposar d'una autorització per obrir-hi un comerç o exercir-hi una professió liberal. □

J. A. DIAZ GARCIA-DONATO, INVESTIGADOR DE LA PÍNDOLA ABORTIVA

Avortar a casa

L'equip mèdic del servei de Planificació Familiar de l'Hospital General de València és pioner a l'Estat espanyol en la investigació de la píndola abortiva, la RU-486. El seu director n'explica les característiques.

Maria J. Ballester

—**P**er què l'Hospital General de València ha estat el primer a l'Estat espanyol a poder experimentar amb la píndola abortiva, coneguda científicament com RU-486?

—Quan l'equip mèdic del Servei de Planificació Familiar de l'Hospital General de València ens vam assabentar per una revista mèdica que existia una substància de les característiques de la RU-486 i que s'estaven estudiant els efectes a França i Suïssa, ens vam posar immediatament en contacte amb el professor Vindegman, de Suècia, per tal que ens facilitara la presentació a l'investigador principal de la píndola, el francès Ettien Baulieu. Després del contacte, vam anar a París a visitar-lo i a partir d'aquell moment es va iniciar la col·laboració del nostre centre, amb l'experimentació mundial de la píndola. Vull destacar que el centre de planificació de l'Hospital General de València duu endavant des de l'any 1980 una línia d'investigació capdavantera en l'àrea de la reproducció i de l'anticoncepció. Per això crec que aquest fet va influir també a l'hora que s'acceptara la nostra participació en la investigació de la RU-486.

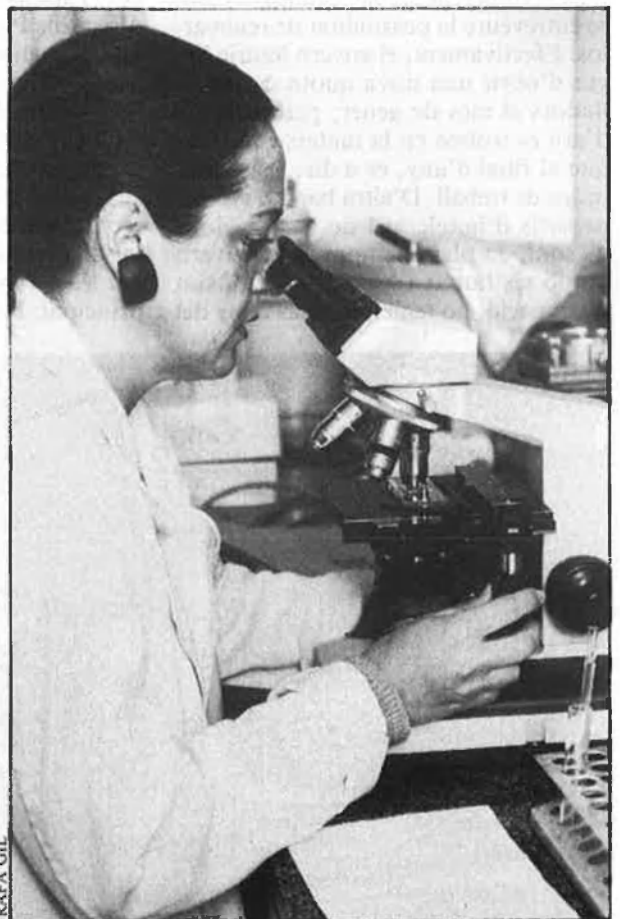
—A més de l'Hospital General de València ¿hi ha algun altre centre mèdic que s'haja mostrat interessat a participar-hi?

—Sí, concretament n'hi ha hagut dos de Barcelona, un de Bilbao i un altre de Madrid.

—Des que es va anunciar la realització de les investigacions sobre la píndola abortiva, tot hom en parla, però, ¿què és la RU-486 i com actua?

—La RU-486 és una antiprogesterona. La progesterona és una hormona fonamental per als primers estadis de l'embaràs. És una substància sense la qual l'embrió que s'implanta a l'úter no pot seguir desenvolupant-se. És vital per al bon funcionament de la placenta i de la nutrició de l'embrió en els primers dies. La RU-486 és com una mena de clau que entra al pany però que no arriba a obrir-lo i impedeix que la clau que sí que obre aquest pany pugui col·locar-s'hi i obrir-lo. Si la píndola arriba als receptors on ha d'actuar la progesterona, i a més li impedeix que tinga efectes, evidentment l'embaràs s'interromp i arriba un moment en què el fetus s'expulsa.

—A hores d'ara són vora cent dones les que han pres la píndola abortiva. ¿Quantes d'aquestes dones han avortat?

Sala d'investigació de l'Hospital General.